

z zysku w ostatnim miesiącu minionego kwartału, ogłoszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, przy zastosowaniu następujących mnożników:

- 1) przewodniczący Rady — 2,0,
- 2) członek Rady — 1,5.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje, bez względu na częstotliwość zwołań posiedzeń Rady, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Członkowi Rady zmniejsza się wynagrodzenie miesięczne za nieusprawiedliwioną nieobecność na

posiedzeniu w danym miesiącu, proporcjonalnie do liczby odbytych posiedzeń Rady w tym miesiącu.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacane z dołu, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

193

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 2001 r.

w sprawie ustalenia urzędowej ceny detalicznej spirytusu luksusowego w butelkach o pojemności jednego litra.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 62, poz. 718, Nr 73, poz. 852 i Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się urzędową cenę detaliczną spirytusu rektyfikowanego luksusowego, w butelce o pojemności 1,0 l, w wysokości 100,00 zł.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 lutego 2000 r. w sprawie ustalenia urzędowej ceny detalicznej spirytusu luksusowego w butelkach o pojemności jednego litra (Dz. U. Nr 13, poz. 171).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

194

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 2001 r.

w sprawie opłat pobieranych przez organy celne.

Na podstawie art. 276 § 5 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stawki opłat za wydanie pozwolenia oraz wypadki, w których opłat tych się nie pobiera,
- 2) stawki opłat manipulacyjnych, manipulacyjnych dodatkowych oraz opłat za przechowywanie towarów,
- 3) czynności kontroli celnej, za które pobierana jest opłata manipulacyjna.

§ 2. 1. Ustala się następujące stawki opłat za wydanie pozwolenia na:

- 1) wprowadzenie lub wyprowadzenie towaru z polskiego obszaru celnego przez inne niż otwarte przejście graniczne — 100,— zł,
- 2) prowadzenie magazynu celnego — 3 000,— zł,
- 3) prowadzenie składu celnego prywatnego — 3 000,— zł,

4) prowadzenie składu celnego publicznego — 3 500,— zł,

5) przeniesienie na inną osobę praw i obowiązków prowadzącego skład celny — 1 500,— zł,

6) zniszczenie towaru — 200,— zł.

2. Za wydanie pozostałych pozwoleń ustala się zerową stawkę opłaty.

3. W wypadku gdy pozwolenia, o których mowa w ust. 1, są udzielane łącznie, pobierana jest jedna opłata według stawki najwyższej, określonej dla udzielonych pozwoleń.

§ 3. W wypadku wydania duplikatu lub zmiany pozwolenia na wniosek strony pobiera się opłatę w wysokości 5% opłaty, o której mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Ustala się stawkę opłaty manipulacyjnej za rozpatrzenie wniosku dotyczącego ochrony własności intelektualnej w wysokości 2 200,— zł.

2. Za czynności, o których mowa w art. 275 § 3 pkt 1—8 ustawy — Kodeks celny, ustala się zerową stawkę opłaty manipulacyjnej.

§ 5. 1. Ustala się stawkę opłaty manipulacyjnej dodatkowej za czynności podejmowane w wyniku wykonywania na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego w wysokości 30,— zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego, w tym za czas niezbędny na dojazd oraz za opóźnienia i przerwy w ich wykonywaniu, niezawinione przez funkcjonariusza celnego.

2. Za czynności, o których mowa w art. 275 § 4 pkt 1—4 ustawy — Kodeks celny, ustala się zerową stawkę opłaty manipulacyjnej dodatkowej.

§ 6. 1. Za przechowanie towarów niekrajowych w depozycie pobiera się opłatę w wysokości 5% ich wartości celnej za każdy rozpoczęty miesiąc, jednak nie mniej niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sektorze przedsiębiorstw, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w kwartale poprzedzającym przyjęcie towarów do depozytu.

2. Za przechowanie towarów niekrajowych w magazynie celnym prowadzonym przez organ celny pobiera się opłatę w wysokości 2% wartości celnej towaru za pierwszy rozpoczęty miesiąc, a za każdy rozpoczę-

ty następny miesiąc — w wysokości 1% wartości celnej towaru.

3. Za przechowanie towarów krajowych w depozycie lub magazynie celnym prowadzonym przez organ celny pobiera się opłatę w wysokości określonej odpowiednio w ust. 1 lub 2, z tym że podstawę ustalenia wysokości opłaty stanowi wartość rynkowa towaru identycznego lub podobnego z dnia przyjęcia towaru do depozytu lub magazynu celnego.

4. W wypadku przechowania wartości dewizowych pobiera się opłatę w wysokości 5% ich równowartości ustalonej według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu ich przyjęcia do przechowania, za każdy rozpoczęty miesiąc, jednak nie mniej niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sektorze przedsiębiorstw, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w kwartale poprzedzającym przyjęcie towarów do depozytu.

5. W wypadku przekazania innej osobie towaru celnego do przechowania pod dozorem celnym pobiera się opłatę w wysokości równowartości kosztów przechowania poniesionych przez tę osobę.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 marca 2001 r.

Minister Finansów: w z. *J. Rudowski*

195

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 2001 r.

w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu towaru.

Na podstawie art. 5¹ § 12 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji o pochodzeniu towaru (WIP), wzór wniosku i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji o pochodzeniu towaru.

§ 2. 1. Z wnioskiem o udzielenie wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, zwanym dalej „wnioskiem”, występuje się do Prezesa Głównego Urzędu Ceł, zwanego dalej „Prezesem GUC”.

2. Wniosek sporządza się zgodnie z wzorem, stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wniosek powinien dotyczyć tylko jednego towaru klasyfikowanego według jednego kodu taryfy celnej i pochodzącego z jednego kraju.

§ 4. 1. Osoba występująca z wnioskiem, zwana dalej „wnioskodawcą”, dołącza do wniosku posiadane dokumenty i materiały niezbędne do dokonania ustalenia pochodzenia towaru, w szczególności próbki, fotografie, schematy, katalogi, certyfikaty jakościowe lub certyfikaty ilościowe.

2. Jeżeli dla dokonania ustalenia kraju pochodzenia towaru jest to niezbędne, Prezes GUC może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia, w wyznaczonym terminie, dodatkowych dokumentów lub materiałów. Wyznaczony termin powinien uwzględniać czas niezbędny dla ich uzyskania i dostarczenia.

3. Na wniosek wnioskodawcy, złożony nie później niż przed upływem uprzednio wyznaczonego terminu, Prezes GUC może w szczególności uzasadnionych przypadkach przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 2.

4. Niedostarczenie dokumentów lub materiałów, o których mowa w ust. 2, w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.